

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI SPRAWIEDLIWOŚCI
I PRAW CZŁOWIEKA
(NR 143)
z dnia 26 marca 2026 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (nr 143)

26 marca 2026 r.

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka, obradująca pod przewodnictwem posła **Pawła Śliza (Polska2050)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– **informację na temat Strategii Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 na lata 2025–2027.**

W posiedzeniu udział wzięli: **Patrycja Łukasik** oraz **Paulina Stawiarz-Piotrowicz** główne specjalistki w Departamencie Spraw Rodzinnych i Nieletnich Ministerstwa Sprawiedliwości, **Joanna Napierała** przewodnicząca Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wraz ze współpracownikami, **Renata Szredzińska** wiceprezes Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę oraz **Paweł Zieliński** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Szymon Dziaduła** i **Daniel Kędzierski** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Otwieram posiedzenie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

Witam państwa posłów oraz zaproszonych gości. Witam przedstawicieli Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystywaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15: panią przewodniczącą Joannę Napierałę, panią wiceprzewodniczącą Katarzynę Komoniewską, a także pana wiceprzewodniczącego Konrada Ciesiołkiewicza. Witam przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości, Departamentu Spraw Rodzinnych i Nieletnich: panią Paulinę Stawiarz-Piotrowicz, a także panią Patrycję Łukasik. Witam także przedstawicieli Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę: panią Renatę Szredzińską, wiceprezesa zarządu. Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Porządek dzienny posiedzenia Komisji obejmuje informację na temat strategii Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystywaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 na lata 2025–2027. Przechodzimy zatem do realizacji porządku dziennego. Bardzo dziękuję za tę inicjatywę, którą państwo wykazaliście. Ona jest bardzo istotna, bardzo ważna i cieszę się, że możemy na ten temat rozmawiać. Smutno, że w tak nielicznym gronie, ale jednak. Bardzo proszę, oddaję głos, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 Joanna Napierała:

Dzień dobry państwu. Nazywam się Joanna Napierała i od września ubiegłego roku pełnię funkcję przewodniczącej państwowej komisji.

Wraz z Katarzyną Komoniewską, wiceprzewodniczącą, oraz Konradem Ciesiołkiewiczem, wiceprzewodniczącym, chcielibyśmy państwu zaprezentować wyniki naszych działań z ostatniego okresu oraz strategię państwowej komisji, którą przyjęliśmy na lata do końca kadencji 2027 r.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Bardzo proszę, według kolejności, tak jak państwo się podzieliliście.

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Państwowa komisja została powołana w celu zadośćuczynienia osobom pokrzywdzonym, zranionym przestępstwem wykorzystania seksualnego. Do jej zadań należy wyjaśnienie tych przypadków wykorzystania seksualnego w sprawach przedawnionych, jak również prowadzenie monitoringu spraw – które są w postępowaniach indywidualnych, które są prowadzone aktualnie – i przeciwdziałanie wykorzystaniu seksualnemu małoletnich. Komisja jest instytucją, która jest skoncentrowana przede wszystkim na osobach pokrzywdzonych i naszym celem jest przede wszystkim ochrona praw grupy najbardziej wrażliwej i bezbronnej.

Państwowa komisja w urzędzie jest podzielona w ramach działań na trzy departamenty. Postępowania wyjaśniające w sprawach przedawnionych to jest Departament Postępowań Wyjaśniających. Departament Postępowań Indywidualnych, który ja nadzoruję od w zasadzie początku mojego dołączenia do państwowej komisji – to są postępowania, które są prowadzone w prokuraturze i w sądzie – oraz działania edukacyjne, prewencyjne i badawcze w Departamencie Edukacji i Prewencji. Jeszcze dodam, że komisja realizuje swoją misję w trzech kluczowych obszarach, ale oprócz tego bierzemy udział także w doskonaleniu polityk publicznych oraz współpracy z innymi podmiotami życia publicznego i społecznego. Do tej pory komisja objęła swoimi działaniami ponad 2,4 tys. spraw, z czego 20% aktualnie to są sprawy dotyczące przestępstw seksualnych w sieci. W porównaniu do 2024 r., w 2025 r. przybyło spraw o 45%, co wskazuje na rosnącą skalę przestępstw popełnianych wobec małoletnich.

Pozwolę sobie oddać głos koleżance, która nadzoruje akurat Departament Postępowań Wyjaśniających, czyli tych, które dotyczą wpisu do rejestru.

Wiceprzewodnicząca PKDP Katarzyna Komoniewska:

Dzień dobry państwu, Katarzyna Komoniewska. Mam przyjemność i zaszczyt nadzorować Departament Postępowań Wyjaśniających, a zatem tych postępowań, które już uległy przedawnieniu.

Kluczowym i unikalnym zadaniem ustawowym państwowej komisji jest właśnie prowadzenie postępowań wyjaśniających w sprawach przedawnionych. To są te postępowania, w których bądź na etapie postępowania przygotowawczego prokurator, bądź też już na etapie postępowania sądowego, sąd wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia albo też o umorzeniu postępowania z uwagi na przedawnienie. Komisja wówczas przystępuje do postępowania dowodowego i ustala, czy w przeszłości doszło do wykorzystania seksualnego osoby małoletniej, wówczas poniżej 15. roku życia. Jeżeli przesłanki ustawowe są spełnione, wydawane jest postanowienie o dokonaniu wpisu w rejestrze sprawców przestępstw na tle seksualnym. Należy podkreślić, że wpis do rejestru nie jest dokonywany automatycznie ani też ujawniany natychmiast. Od postanowienia państwowej komisji w przedmiocie wpisu przysługuje odwołanie, a do czasu jego prawomocnego rozstrzygnięcia dane nie są publikowane w rejestrze.

I teraz troszkę statystyki. Dotychczas do Departamentu Postępowań Wyjaśniających wpłynęło łącznie 450 spraw. Pośród tych spraw, obecnie wszczętych jest 349. Państwowa komisja wydała 18 postanowień o wpisie w rejestrze i 14 postanowień o odmowie wpisu. Ponad to co na slajdzie, dodam jeszcze, że aktualnie w sądzie mamy 8 spraw, w tym jedną sprawę w Sądzie Najwyższym. Żeby zobrazować pracę państwowej komisji, chciałam jeszcze dodać, że w 2025 r. odbyło się 119 posiedzeń państwowej komisji, przy czym tutaj chciałam zaznaczyć, że państwowa komisja może procedować, gdy zbierze się kworum 5 z 7 członków państwowej komisji. I tak, w porównaniu do pierwszego kwartału 2025 r. aktualnie mamy wzrost o 253%, jeśli chodzi o terminowanie posiedzeń właśnie w sprawach przedawnionych. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Jeszcze króciutko opowiem państwu o tym, jak funkcjonuje Departament Postępowań Indywidualnych i czym się w ramach tego departamentu zajmujemy.

Otóż ustawowo jesteśmy upoważnieni do tego, żeby zawiadamiać prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, ale również przekazywać zgłoszenia osób, które się do nas zgłaszają. Od początku działania komisji ponad 600 takich zgłoszeń przekazaliśmy prokuraturze, a oprócz tego państwowa komisja monitoruje postępowania karne oraz sądowe. Oprócz tego także mamy uprawnienie do tego, żeby na każdym etapie postępowania sądowego przystąpić na prawach oskarżyciela posiłkowego do postępowania, co oznacza, że jeżeli strona nie ma pełnomocnika, albo może i ma, jeżeli jest osobą pokrzywdzoną, to państwowa komisja może przystąpić, może składać wnioski, ma inicjatywę dowodową, może również składać odpowiednie wnioski co do wymierzenia kary, wnioski o uzupełnienie opinii. W tych obszarach państwowa komisja rzeczywiście jest bardzo skuteczna, jeżeli chodzi o takie działania uzupełniające materiał dowodowy. Oprócz tego państwowa komisja może składać wnioski do prokuratora generalnego o wniesienie kasacji i od początku działania państwowej komisji złożyliśmy prawie 80 takich wniosków. Bodajże dwa nie zostały uwzględnione przez prokuratora generalnego. Najczęściej to wynika z tego, jeżeli chodzi o błędy w sądach, że sądy pomijają obligatoryjne środki karne, czyli na przykład nie orzekają w odpowiednim wymiarze, czyli dożywotnio najczęściej, zakazu wykonywania zawodów związanych z edukacją małoletnich albo pomijają świadczenia pieniężne. Bądź też, i to jest akurat powszechne, w postępowaniach, które są prowadzone na przykład

o dobrowolne poddanie się karze, pomijają i akceptują wnioski prokuratora, które finalnie nie spełniają obligatoryjnego wymiaru, który powinien być orzeczony w takim rodzaju przestępstw.

Chciałabym jeszcze tylko zwrócić uwagę, że powszechnym dzisiaj jest to, że sprawcy popełniają przestępstwa w sieci. My odnotowaliśmy ponad 20% spraw, ale stosunek sądów do tych spraw jest bardzo macoszy, jeśli można tak powiedzieć. Często są mocno zaniżane kary, stosuje się kary mieszane albo łagodniejszego rodzaju. To najczęściej wynika z braku świadomości sądów co do powagi i skutków, jakie wywołują te przestępstwa w chociażby stanie zdrowia osób pokrzywdzonych, bo one są nie mniej dotkliwe niż przestępstwa popełnione w kontakcie bezpośrednim.

Oprócz tych zadań państwowej komisji, które wymieniałam, w ramach departamentu również opiniujemy projekty aktów prawnych, które wpływają z Sejmu, i które dotyczą praw małoletnich. Jeszcze pokażę państwu statystykę departamentu. Od początku, tak jak wspomniałam, państwowa komisja objęła swoimi działaniami 2,4 tys. spraw, w tym 640 zostało przekazanych ze zgłoszeń osób pokrzywdzonych, 87 wniosków złożyliśmy do prokuratora generalnego, a w pierwszym kwartale tego roku złożyliśmy już 12. 45 spraw od początku prowadzimy na prawach oskarżyciela posiłkowego i tych spraw w ostatnim czasie wpływa coraz więcej.

Pozwolę sobie oddać głos Konradowi Ciesiołkiewiczowi, który akurat w ramach naszych zakresów działań nadzoruje Departament Edukacji i Prewencji.

Wiceprzewodniczący PKDP Konrad Ciesiołkiewicz:

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca i panie przewodniczący.

Panie posłanki i panowie posłowie, Departament Edukacji i Prewencji w swojej istocie zajmuje się także badaniami. Od samego początku państwowa komisja przygotowała i publikowała trzy raporty państwowej komisji. Na koniec tego roku będzie opublikowany raport kolejny. On będzie dotyczył nowych mechanizmów działania sprawców. Oczywiście naszym celem jest prewencja. Natomiast żeby skutecznie działać prewencyjnie, to będą badania aktowe w ogromnej mierze... Znaczący nie w ogromnej mierze, tylko przede wszystkim raport będzie się opierał na badaniach aktowych i wnioskach z badań aktowych na próbie reprezentatywnej. Na koniec tego roku będziemy w stanie państwu ten raport przedstawić. My mamy takie ustawowe zadanie, że raport powinien powstawać raz na 2 lata i ten raport zostanie zaprezentowany.

Nasze działania w edukacji i prewencji poza tym skupiają się oczywiście na szkoleniach dla kadry oświatowej, wymiaru sprawiedliwości, także dla kuratorów, samorządów lokalnych. W 2025 r. takich osób, specjalistów, specjalistek przeszkolonych przez państwową komisję było 1,8 tys. W tej chwili jesteśmy w trakcie przygotowywania i niebawem będziemy ogłaszać pewien nowy model edukacyjno-szkoleniowy, oparty na certyfikowanych szkoleniach, na przekazywaniu w ramach tych szkoleń unikalnej wiedzy i wniosków wynikających także z akt, które posiada państwowa komisja, bo w tym względzie mamy – tutaj Katarzyna Komoniewska podkreślała – unikalną wiedzę, jeżeli chodzi o postępowania wyjaśniające, czyli sprawy przedawnione, ale także dostęp do akt. Pani przewodnicząca mówiła, 2 tys. spraw, które do nas od tej pory wpłynęło w sprawach indywidualnych. W związku z tym też wnioski, które z tego wyciągamy, powinny zasilać te działania edukacyjne i prewencyjne. Ten model będzie przedstawiany. On koncentruje się także na województwach. Od razu powiem, że województwa podlaskie, podkarpackie, warmińsko-mazurskie będą pierwszymi, które będą objęte tymi szkoleniami we współpracy z samorządami. Będą to szkolenia certyfikowane, a jednocześnie konferencje szkoleniowe, które będą miały angażować wszystkie służby socjalne i społeczne, które działają na danym terenie, i którym będziemy chcieli służyć przeszkoleniem kadr w tym zakresie.

W zeszłym roku wydaliśmy także raport, który odbił się pewnym echem i być może państwo słyszeli o nim – raport „Internet dzieci”, raport z monitoringu aktywności osób małoletnich w internecie. To ten raport, który pokazywał, że osoby poniżej 13. roku życia w polskich warunkach to jest prawie 60% tej grupy wiekowej regularnie korzystającej z platform i z komunikatorów, których wiek dostępu oficjalnie to 13. rok życia. To jest także raport, który wydany został przez państwową komisję, przez Fundację Instytut Cyfrowego Obywatelstwa, a także przez firmę Gemius i Polskie Badania Internetu. To nie jest raport jednorazowy, to jest inicjatywa. Ta inicjatywa będzie także powtórzona w ciągu najbliższych dwóch miesięcy, opublikowany zostanie drugi raport. To jest też inicjatywa przygotowana we współpracy z sejmową Komisją do Spraw Dzieci i Młodzieży. Dwa razy w roku takie wyniki prezentujemy i ich update także na sejmowych komisjach.

Za chwilę pokażę państwu, jeżeli państwo pozwolicie, nawiązanie do tego, o czym powiedziała przewodnicząca, mianowicie o tym, że bardzo często przestępstwa krzywdzenia seksualnego osób małoletnich, szczególnie w sieci, ale także często offline, bywają traktowane jako mniej ważne. W sieci mają tę swoją cechę, że są nazywane wirtualnymi, często rozumiane to jest jako wirtualne, nierealne, mniej ważne, drugorzędne. To jest jedna z naszych bardzo ważnych misji, żeby zmieniać świadomość w tym zakresie. Chcieliśmy państwu pokazać dosłownie na chwilę tylko mapę, która ciągle jest dostępna i będzie dostępna na stronach Państwowej Komisji do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15. Mapę, którą tutaj panowie w tej chwili skrzętnie przygotowują, łączą się z internetem. Jest to projekt, który realizowany jest przez Europol, a koordynowany przez Policję Norweską, który pokazuje w trybie rzeczywistym próby pobrania materiałów ukazujących seksualne krzywdzenie dziecka, czyli tzw. materiałów CSAM. To są materiały przestępcze. Proszę wybaczyć ten teoretyczny wstęp, ale czekam po prostu na połączenie. Mamy też kategorię materiałów CSEM, czyli child sexual exploitation material. To są materiały, które nie są przestępstwami samymi w sobie, natomiast my oczywiście także mamy je ujęte w strategię, o której będziemy mówili. Natomiast te materiały, o których chcę powiedzieć teraz, są czystym przestępstwem, czyli tzw. CSAM – child sexual abuse material. Materiały ukazujące, prezentujące seksualne wykorzystanie dziecka. I teraz, jeżeli ktoś myśli, a często tak myślimy, to nie jest nic złego, że tak myślimy, bo mamy taki sposób myślenia, ale chcemy go zmieniać, bo jednak uczymy się od siebie społecznie. Mianowicie tę mapę, którą państwo teraz widzicie, to są w trybie rzeczywistym próby pobierania tego rodzaju materiałów z podziałem na kraje. Jest to projekt przygotowany przez, jak już powiedziałem, Europol. Mamy oczywiście zgodę, żeby ta mapa była u nas zawieszona na stałe po to, żeby właśnie zmieniać tę świadomość społeczną. Jest to mapa przygotowana i pokazująca jedynie próbkę tego, co dzieje się faktycznie. Dlaczego? Dlatego, że jest to oparte tylko na technologii peer-to-peer, czyli z urządzenia do urządzenia. Nie uwzględnia ona innych form korzystania z zasobów i ściągania materiałów ukazujących seksualne krzywdzenie dziecka. Ja tylko przypomnę, że najnowszy raport organizacji Protect Children pokazuje, że 77% osób, które szukają takich materiałów, znajduje w zasobach otwartych internetu. Na pierwszym miejscu to jest ekosystem serwisów pornograficznych, które także zawierają niestety często tego rodzaju materiały, a na drugim miejscu są platformy społecznościowe, są także komunikatory i gry online. Gry online, komunikatory i platformy cyfrowe są także miejscem, w którym w pierwszej kolejności sprawca szuka kontaktu z dzieckiem, żeby je uwieść, czyli tzw. zjawisko groomingu i dalszego dokrzywdzania.

Natomiast mówię o częstce, dlatego że tu właśnie chodzi o zmianę świadomości, czyli to jest tylko oparte na jednej technologii, ale już to pokazuje, państwo widzicie, jak teraz nawet mówimy, jak często zapalają się te lampki. W tym czasie ktoś próbuje pobrać tego rodzaju materiały. I teraz, może paść oczywiście pytanie – na pewno ze strony prawniczek i prawników, których jest tutaj bardzo wielu na sali – jak to się dzieje, skoro są te materiały, wiemy, że chcą je pobrać? Otóż jest to projekt oparty na folderach, które są zamieszczone przez Policję, przez Europol. Są to foldery, które są opisane w taki sam sposób i na bieżąco aktualizowane jak materiały właśnie ukazujące seksualne krzywdzenie dzieci, czyli są słowa kluczowe właściwe, są wielkości plików. Te pliki są załadowane na serwerach policyjnych tak naprawdę. Osoba, która wchodzi na ten folder, ściąga dany plik na swój komputer po załadowaniu i próbuje otworzyć dany materiał. Ukazuje się wtedy informacja, że tu nie ma tego materiału, natomiast działanie, które pan, pani podejmuje, jest działaniem przestępczym. Jeśli jest i funkcjonuje pan, pani w kraju, w którym funkcjonują tego rodzaju infolinie, helpline, również środowiska, w których może pan, pani uzyskać pomoc, bo być może ma pan, pani zaburzenia preferencji, a może z innych powodów łamie pan, pani zasady i normy społeczne, a także karne, to prosimy o zwrócenie się po pomoc do takiego miejsca. W polskich warunkach takiego miejsca nie ma. Takim miejscem, na które my zwracamy uwagę, jest program ReDirection, który zbudowała Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę z wykorzystaniem zasobów organizacji Protect Children. Renata Szredzińska jest obok, więc dlatego też między innymi tak patrzę bokiem, troszeczkę kątem oka. Więc jeszcze nie mamy całego takiego programu, on nie jest wpisany w tworzenie, w plan krajowy. Natomiast myślę, że ta mapa po prostu, nawet pokazana teraz przez chwilę, ukazuje i pokazuje coś. Bardzo zapraszam serdecznie na stronę pkdp.gov.pl. Po kliknięciu na mapie w dany kraj uzyskujecie państwo także tabelę z informacją, ile tego rodzaju pobrań nastąpiło w ostatniej dobie, w ostatnim tygodniu i w ostatnich 30 dniach. Ta skala nie jest mała. To jest ponad 1,1 tys. prób

pobrań w warunkach polskich w ciągu ostatniego miesiąca, bo pobrane pliki były puste, przedstawiały co innego, jak już powiedziałem. Natomiast my przez to też chcemy pokazywać, w jaki sposób to zjawisko po prostu nie ma miejsca incydentalnie, tylko dzieje się tu i teraz. Dlatego dziękuję bardzo za uwagę. Pewnie teraz zmienimy z powrotem na prezentację, ale na stronie pkdp.gov.pl ta mapa cały czas jest i już z nami zostanie właśnie po to, żeby tę świadomość społeczną zmieniać.

W zasadzie kropkę chyba postawię tutaj za momencik. Powiem tylko jeszcze jedno zdanie, że my także współpracujemy bardzo blisko z Komendą Główną Policji i z Komendami Wojewódzkimi. W zeszłym roku przeszkoliliśmy 1,8 tys. specjalistów z różnych obszarów, ale w ogromnej mierze także były to policjantki i policjanci. W tym roku tylko przeszkolonych już zostało 200 policjantów z województwa pomorskiego, a jesteśmy w trakcie podpisywania porozumień z kolejnymi województwami. Docelowo chcemy, żeby ten system zbudowany w państwowej komisji od strony edukacji i prewencji był systemem kaskadowym. Nasze zasoby, którymi dysponujemy, także ludzkie, ale także finansowe, o których nie można zapominać, uniemożliwiają nam działalność masową w każdym miejscu Polski. Dlatego to będą pierwsze województwa, które chcemy nimi, czyli województwo podlaskie, podkarpackie, warmińsko-mazurskie, ale także oczywiście sukcesywnie dalsze – śląskie między innymi. W związku z tym będziemy o tym Państwa oczywiście informować. To jest chyba wszystko, jeżeli chodzi o zakres tego, co robimy w obszarze edukacji i prewencji, a przynajmniej w takim bardzo telegraficznym skrócie. To jest też właściwy moment, żeby przejść do strategii. Oczywiście to wszystko, co powiedzieliśmy wcześniej, jest jej częścią, ale bardzo skrótowo chcielibyśmy państwu powiedzieć, że z naszej perspektywy to to jest ważne, chcielibyśmy się tym podzielić, choć mamy świadomość, że państwo macie różne doświadczenia również z komisją państwową. Państwowa komisja oczywiście istnieje od ponad 5 lat, niemniej pierwszy raz przyjęliśmy strategię rozwoju.

Ta strategia opiera się na pięciu filarach. Pierwszy to są rozwiązania ramowe. Trochę też pozwolę sobie, nie wiem, czy to na miejscu, żeby tak powiedzieć, niemniej są pewne mechanizmy, które są wpisane w strategię, do której bardzo też serdecznie zapraszamy do zapoznania się, takie jak zarządzanie doświadczeniem stron, także osób pokrzywdzonych z państwową komisją na przykład. Systemowe rozwiązania dotyczące compliance, etyki i innych zarządczych kwestii, o których być może przewodnicząca jeszcze dzisiaj będzie mówić, które dopiero budujemy. Nie znaczy, że ich nie ma w praktyce. Są, ale chcemy je doskonalić i muszą być one oparte na politykach, które są spisane, przeszkolone, są wystandaryzowane. To jest bardzo ważna część tej strategii właśnie. Natomiast oczywiście opiera się także na strategiach Departamentu Postępowań Wyjaśniających, czyli przedawnionych, indywidualnych, o których przewodnicząca mówiła także, i za które odpowiada od samego początku uczestniczenia w pracach komisji oraz strategii Departamentu Edukacji i Prewencji. To co jest też takim pewnym novum, jest strategiczne podejście w obszarze ochrony dzieci w środowisku cyfrowym. To, że mamy przyrost spraw o 20%, w najmniejszym stopniu nie oddaje skali problemu, dlatego że to jest po prostu przyrost ze względu na świadomość zgłaszania, to raz. I dwa, oczywiście także z innych organów państwa my dostajemy zgłoszenia, którymi się zajmujemy, albo sami z urzędu monitorujemy, jeżeli widzimy, że taka działalność się dzieje. Natomiast nie odzwierciedla to skali rzeczywistej. Skala rzeczywista jest dużo większa.

W związku z tym nasze podejście – to jest też dobry moment, żeby powiedzieć – ponieważ zadaniem naszym jest także doskonalenie systemu państwa w taki bardzo górnolotny sposób powiem, czyli także uczestniczenie w konsultacjach społecznych projektów legislacyjnych, w regulacjach krajowych i europejskich. To się dzieje od półtora roku bardzo aktywnie i to, na czym się opieramy w zakresie ochrony w środowisku cyfrowym, czy kluczowe dokumenty, takie jak Strategia Unijna Przeciwdziałania Niegodziwemu Traktowaniu Dzieci w Celach Seksualnych w internecie, takie jak wytyczne Komitetu Praw Dziecka Organizacji Narodów Zjednoczonych, o których może szczegółowo teraz nie będę mówił, ale są integralną częścią naszej strategii. Właśnie walka z materiałami typu CSAM, regulacje w tym zakresie, które są częścią właśnie strategii unijnej, a także materiałami CSEM, które są legalne, ale jednak eksploatują dane osobowe, wizerunek dzieci, często seksualizujący i na granicy prawa, także są integralną częścią naszego wyzwania, z którym się mierzymy i te kwestie mamy zawarte w naszej strategii.

Teraz wyzwania dla poszczególnych obszarów państwowej komisji w zakresie celów na przyszłość.

Wiceprzewodnicząca PKDP Katarzyna Komoniewska:

Jeśli chodzi o priorytety w zakresie Departamentu Postępowań Wyjaśniających, to tutaj celem strategicznym jest, było i będzie dla nas przywracanie poczucia sprawiedliwości osobom, które, jako dzieci, cierpiały na skutek czynności skierowanych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz upowszechnianie przekonania, że żadne działania skierowane przeciwko wolności seksualnej i obyczajności dzieci, mimo upływu lat, nie mogą być chronione tajemnicą ani nie mogą ulec zapomnieniu. Celami szczegółowymi jest ujednolicenie procedowania w postępowaniu wyjaśniającym, ustalenie systemu przekazywania informacji o postępowaniu wyjaśniającym do grup docelowych i doskonalenie komunikacji z osobami pokrzywdzonymi.

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Ja krótko jeszcze państwu chciałabym opowiedzieć o strategii przyjętej w ramach postępowań indywidualnych.

Jednym z celów są zmiany legislacyjne. Oczywiście nie mamy inicjatywy ustawodawczej, ale liczymy na to, że uda nam się wspólnie przy udziale organów wypracować zmiany, które pozwoliłyby w sprawach karnych wprowadzić pewne zmiany, jeżeli chodzi o Kodeks karny, czyli konsekwentne stosowanie surowszych kar niż te, które są przewidziane w k.k., i tych przepisów, które umożliwiają zastosowanie kar łagodniejszego rodzaju. Często pojawiają się sytuacje, w których sądy orzekają warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności, a nam zależy na tym, żeby ograniczyć te możliwości. Problemem jest też to, że tylko w pewnych przypadkach, a mianowicie wtedy, kiedy nastąpi diagnoza zaburzenia preferencji seksualnych u sprawcy, wówczas stosuje się środki terapeutyczne jako środki zabezpieczające. To jest tylko drobny ułamek sprawców, którzy popełniają przestępstwa seksualne. Pozostali sprawcy najczęściej popełniają zastępczo, co oznacza, że oni nie mają zapewnionej pomocy terapeutycznej w ramach obowiązkowych środków terapeutycznych. Zależy nam także, ażeby wspomóc organy ścigania, czy też wypracować pewien sposób działania, który pozwoliłby na pogłębioną analizę tych spraw karnych, w których wiemy już, że sprawy są przedawnione, ale sprawcy dalej wykonują zawody związane z kontaktem z małoletnimi, edukacją, bo takich spraw jest gros. My to widzimy po postępowaniach wyjaśniających, w których osoby wskazywane jako sprawcy wciąż pozostają aktywni zawodowo, ale w sprawach przedawnionych nie ma możliwości już ścigania ich z urzędu, wobec czego te osoby dalej mają możliwość wykonywania pracy z małoletnimi.

I to, o czym wspomnieliśmy też, to zależałoby nam na tym, ażeby wymiar sprawiedliwości zmienił trochę podejście do spraw popełnianych w internecie, dlatego że chociażby w jednym z wyroków w uzasadnieniu spotkaliśmy się z tym, że przy 15 pokrzywdzonych, w tym gdzie były zgwałcenia online, sąd w uzasadnieniu wskazywał przy uzasadnieniu wymiaru kary – podkreślę, 15 pokrzywdzonych – sprawca otrzymał 5 lat pozbawienia wolności i w uzasadnieniu sąd wskazywał, że jest to okoliczność o tyle łagodząca w wymiarze kary, że są to czyny popełnione wirtualnie, równa się, są mniej szkodliwe niż te, które są popełnione w kontakcie bezpośrednim. Chciałabym podkreślić tylko, że skutki, o jakich mówiły osoby pokrzywdzone i ich rodzice, wcale nie odbiegały od tych, które osoby pokrzywdzone w takim czynie kontaktowym doświadczały. To były próby samobójcze, to były samookaleczenia, to były z choroby depresji, obawy przed wyjściem z domu, że nagrania czy też zdjęcia nagie tych osób mogą być dalej upowszechniane. To są skutki, które są tak samo poważne dla osób pokrzywdzonych również w tego rodzaju przestępstwach. Też o tym wspomnieliśmy, jeżeli chodzi o egzekwowanie obowiązkowych środków karnych oraz świadczeń na rzecz funduszy pomocy. Pomimo obowiązków stosowania tych przepisów, sądy wciąż o tym zapominają. Choćby w tych sprawach, w których my występujemy na prawo oskarżyciela posiłkowego, mamy możliwość interwencji na etapie postępowania sądowego, czyli jeszcze przed wydaniem wadliwego wyroku, ale też mamy taką możliwość właśnie w postępowaniu dotyczącym już wniesienia kasacji. Liczymy też na to, że będziemy mogli wzmocnić system opiniowania sądowo-psychiatrycznego, seksuologicznego, ale do tego również wymaga współpraca i z towarzystwami seksuologicznymi, ale także z Ministerstwem Zdrowia. Dlatego że oprócz tego, że możemy wprowadzić przepisy i obowiązkowe stosowanie także wobec przestępców, którzy popełniają czyny zastępczo, ale muszą być do tego środki i możliwości, które zapewnią stosowanie tych środków terapeutycznych. Dziś w Polsce są trzy, które umożliwiają ambulatoryjne leczenie sprawców. To chyba tyle...

Wiceprzewodniczący PKDP Konrad Ciesiołkiewicz:

Jeszcze nie, ale tu bardzo krótko, jeżeli chodzi o wyzwania, ponieważ myślę, że dużo z takiego czucia tego, co jest dla nas najważniejsze w obszarze edukacji i prewencji, już zasygnalizowałem.

Chciałbym tylko powiedzieć, że koncentrujemy się z racji też ograniczonych zasobów na kwestii, co jest dla nas kwestią priorytetową. Po pierwsze, to są priorytetowe grupy odbiorców, tacy jak system sprawiedliwości, ale w szczególności prokuraturzy, organy ścigania. To są pracownicy socjalni, sędziowie, lokalni liderzy, animatorzy społeczni życia lokalnego oraz animatorzy sportowi. Jeżeli chodzi o obszary, przed chwilą powiedziałem o grupach odbiorców, przede wszystkim o profesjach. Natomiast obszary priorytetowe: wymiar sprawiedliwości, sport, oświata, kultura, samorządy i zdrowie. Przede wszystkim kładziemy nacisk na wymiar sprawiedliwości, sport, oświatę.

Jeżeli chodzi o geograficzny podział priorytetyzacji naszych działań, przede wszystkim małe miasta i tereny wiejskie. To wynika od pierwszego raportu, w zasadzie z wniosków, które płyną z prac państwowej komisji.

Jeżeli chodzi o obszar cyfrowy, wydaje mi się, że powiedziałem o większości rzeczy, które chciałem zasygnalizować, i tutaj przewodnicząca także powiedziała, ponieważ te sprawy cyfrowe przewijają się przez wszystkie departamenty. Tym, co jest takim pewnym novum, na którym nam zależy, jest współpraca międzynarodowa. Pracuje z nami, tutaj chciałbym to powiedzieć, była oficerka Polskiej Policji, służąca także w Europolu – Katarzyna Staciwa, znana niektórym z państwa, którzy w tym obszarze działają, koordynują u nas działania badawcze, także współpracę międzynarodową. Czekamy także na przyjęcie, w zasadzie na dniach, do organizacji międzynarodowej WeProtect, która w zasadzie jest najbardziej prestiżową organizacją, instytucją sektora publicznego. Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę Jedyna jest jedyną w Polsce fundacją z sektora społecznego, pozarządowego obecną w WeProtect właśnie. Chcielibyśmy tutaj w sektorze publicznym mieć to tzw. core competence – nie wiem, jak to nazwać – czyli być takim właśnie głównym źródłem kompetencji, także korzystania z wiedzy i dostępu do wiedzy, która jest w rozwiązaniach międzynarodowych stosowana, i przekładać ją tutaj na nasze warunki polskie. Zresztą jednym z elementów tej współpracy jest także mapa, którą pozwoliłem sobie państwu pokazać. To jest bardzo nowy projekt europejski, to znaczy on nie jest nowy, jeżeli chodzi o działanie i współpracę z organami, natomiast jest nowy w zakresie prewencji, czyli pokazywania publicznego mapy wszystkim, całemu społeczeństwu, a nie tylko ścigania przestępców. To chyba wszystko z naszej strony, pani przewodnicząca.

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Ostatnim słowem, panie przewodniczący, bardzo dziękuję za zaproszenie państwowej komisji do przedstawienia strategii i dotychczasowych działań. Bardzo się cieszymy, że mogliśmy państwu zaprezentować nasze wyniki.

Ja państwa zapewniam, że państwowa komisja pragnie być nie tylko ważną częścią systemu ochrony przed przemocą w ochronie małoletnich. Pragniemy też korzystać z tych doświadczeń, aktywnie wspierać system własnymi działaniami i tym doświadczeniem, które mamy, bo chciałabym podkreślić, że akta tych spraw przedawnionych, bieżących, ale też codzienny kontakt z pokrzywdzonymi jest dla nas kopalnia informacji, którą w naszej cenie należałoby wykorzystać do przeciwdziałania przemocy wobec najmłodszych jako grupy najbardziej bezbronnej. Jesteśmy gotowi na nowe wyzwania, jesteśmy otwarci na dialog i dalszą współpracę przy wdrażaniu tych rozwiązań, które państwu przed chwilą przedstawiliśmy. I cóż, dziękuję za okazany nam kredyt zaufania. Też w swoim imieniu dziękuję za poparcie we wrześniu przy wyborze mnie na przewodniczącą państwowej komisji. Myślę, że mogę zapewnić, że był to jakiś nowy rozdział i otwarcie w działaniach państwowej komisji. Mamy nadzieję, że będziemy mogli na koniec kadencji państwu zaprezentować realizację tych zadań. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Bardzo serdecznie dziękuję, pani przewodnicząca.

Muszę powiedzieć, że ze strony Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka zawsze drzwi Komisji są otwarte dla państwa, bo uważam, że ta współpraca jest bardzo istotna w świetle tych problemów, które państwo porusza. Myślę, że rzeczywiście ta współpraca jest dobra między naszymi komisjami i bardzo się z tego cieszę, bo uważam, że ten problem jest, był i niestety będzie, ale musimy rozbudować tę świadomość.

Otwieram dyskusję w tym momencie. Jeżeli ktoś z pań i panów posłów chciałby zabrać głos. Pozwolę sobie pierwszy, potem pan przewodniczący. Czy ktoś z pań i panów posłów jeszcze? Bardzo proszę, dobrze.

Chciałbym się dowiedzieć, czy państwo planujecie jakąś akcję informacyjną tej mapy, bo powiem szczerze, to jest naprawdę rzecz, która dużo przemawia. To jest rzecz, która może pokazać, po pierwsze – nie jesteś anonimowy; po drugie – my w razie takich działań i tak cię złapiemy. Natomiast też to pokazuje jedną rzecz, że pewna nauka, tłumaczenie: nie idź tą drogą. Myślę, że ten pomysł szerszego przekazania tej mapy, tych informacji, że coś takiego jest, byłby bardzo wskazany. To moje pytanie, czy jest planowana jakaś akcja promocyjna tego?

Wracając do tej pierwszej też części, o której mówiła pani przewodnicząca odnośnie do monitorowania postępowań karnych. Jaka to jest liczba tych monitorowanych postępowań karnych i na czym polega to monitorowanie? Kiedy jest podejmowana decyzja, bo widziałem, że państwo przystąpiliście do 45 postępowań obecnie, dobrze pamiętam? Czyli tak, ile tych spraw jest monitorowanych, w jaki sposób wygląda to monitorowanie, kiedy jest ta faza przejścia i co powoduje tę decyzję w fazie przejścia do, że tak powiem, uczestnictwa w tym postępowaniu?

Dwa tematy jeszcze. Pani przewodnicząca powiedziała, że złożyliście 80 wniosków o kasację nadzwyczajną i tylko 2 nie zostały uwzględnione. 78 zostało uwzględnionych? To szacunek w tym zakresie.

I ostatni temat również był poruszony, nie pamiętam, przez kogo z państwa, o zwiększenie wpływu spraw do komisji. Czy macie państwo zmonitorowane, z czego to wynika? Czy z większej świadomości, czy z rozszerzania informacji o istnieniu tej komisji? Tyle z mojej strony.

Pan przewodniczący jeszcze i potem dwójkami, żeby to tak szybko było.

Poseł Maciej Tomczykiewicz (KO):

Bardzo dziękuję za przedstawienie tej strategii i tych wszystkich zamierzeń, które państwo tu mają zamiar zrealizować w najbliższym czasie.

Ja się bardzo cieszę, bo pierwszą rzeczą, którą robiłem, jak dostałem się do Sejmu, było de facto zajęcie się kwestiami związanymi z komisją i naprawdę bardzo się cieszę, że komisja przeszła od tego etapu, który niestety był przez chwilę, zajmowania się sama sobą, i przeszli państwo do pracy, która, zdaje się po tym, jak państwo to przedstawili, naprawdę idąca w dobrym kierunku. Tu z mojej strony ogromne ukłony.

Chciałem dopytać o dane, które na samym początku zostały przedstawione – o wzrost ilości zgłoszeń. Czy państwo – oczywiście wiem, że to nie da się tego zrobić bardzo dokładnie – analizowali, czy zwiększa się przestępczość w tym zakresie, czy jest bardziej tak, że zwiększa się świadomość i chęć informowania o tym państwa jako komisji, służb i czy te przyrosty spraw są bardziej z tym związane? Bo to też jest dla nas istotna informacja, czy po prostu zaczynają się pokazywać na firmamencie te wszystkie takie rzeczy zadawnione, czy po prostu mamy do czynienia z wzrostem takim realnym tych aktualnych zdarzeń?

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Prosiłbym o odpowiedź i potem też dwie panie posłanki, i akurat uda się nam skończyć.

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Dziękuję za pytania.

Odpowiadając od końca, może sobie pozwolę – przypuszczamy, bo nie mamy narzędzia, które by pozwoliło zmierzyć, że ten wzrost spraw jest wynikiem kilku czynników. Na pewno rośnie świadomość społeczna, bez dwóch zdań. To jest temat, który jest rzadziej już, kolokwialnie powiem, zamiatany pod dywan, bo rzeczywiście jak słuchamy osób pokrzywdzonych w postępowaniach wyjaśniających, taka praktyka te 20, 30, 40 lat temu była. Sami rodzice nie chcieli, ażeby te sprawy były nagłaśniane. Takie sytuacje nadal się zdarzają, to bez dwóch zdań, szczególnie w środowiskach mniejszych, lokalnych, kiedy to środowisko się zna. Natomiast myślę, że wpływają na to i kampanie społeczne, i to, że też częściej o tym mówimy, ale też to, że rzeczywiście świadomość rodziców, nauczycieli, psychologów się zwiększa. Mamy też zawiadomienia i sygnały od lekarzy, którzy badają osoby małoletnie. One też zawiadamiają o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Mamy już także anonimy, bo tych przestępstw popełnianych online jest coraz więcej. Często te sprawy, które do nas trafiają, jeszcze nie noszą znamion przestępstwa, ale zapalają ludziom lampkę, że pewne zachowania nie są właściwe i mogą zmierzać do popełnienia przestępstwa. Są nam przesyłane chociażby nagrania czy zdjęcia z TikToka, Instagrama.

Jak wynika z naszych doświadczeń, to jest najczęstszy sposób rozpoczęcia kontaktu i znajomości z osobą małoletnią. Z tego rodzaju platform przenoszą się sprawcy na komunikatory społeczne i tak zaczyna się znajomość, i bardzo szybki okres manipulacji i doprowadzenia do wykorzystania seksualnego.

Odpowiadając na pytania pana przewodniczącego, proszę mnie jeszcze poprawić, jeżeli coś pominęłam – panie przewodniczący, przystąpiliśmy do ponad 40 spraw na prawach oskarżyciela posiłkowego i warunkiem przystąpienia do takich spraw jest zgoda pokrzywdzonego czy opiekuna prawnego. Tych spraw, do których my byśmy chcieli przystąpić, jest dużo więcej, ale nie zawsze tę zgodę otrzymujemy. Nie ukrywam, że państwowa komisja jest młodą instytucją, nie tak znaną jak rzecznik praw dziecka czy rzecznik praw obywatelskich, więc my też musimy wypracować w przekonaniu i świadomości społeczeństwa, że po pierwsze istniejemy, a po drugie, że mamy realną możliwość działania w tych postępowaniach. My też mamy ograniczone zasoby ludzkie, jeżeli chodzi o udział w tych postępowaniach, dlatego wybór tych spraw pozostaje gdzieś też według uznania komisji, bo jeśli mamy świadomość, że w sprawie występuje trzech pełnomocników działających w imieniu pokrzywdzonego, to tutaj ta potrzeba zabezpieczenia interesów małoletnich nie będzie tak wysoka jak w innych sprawach. Tych spraw jeszcze w tym roku na pewno będzie więcej, bo my oprócz tego, że osoby mogą się do nas zgłosić z wnioskiem o przystąpienie na prawa oskarżyciela posiłkowego do sprawy, śledzimy przebieg tych czynności przez monitoring tych spraw, do których przystępujemy. Monitoring polega na tym, że my pozyskujemy akta tych spraw, nie mamy możliwości ingerencji na etapie postępowania przygotowawczego, ale mamy możliwość ingerencji już po wydaniu postanowienia, na przykład o umorzeniu tego postępowania, a takich też jest dużo, i zweryfikowania, czy wszystkie czynności dowodowe czy formalnie zostały właściwie przeprowadzone. I mamy możliwość złożenia wniosku do prokuratora nadrzędnego o zbadanie tych spraw.

Nierzadko jest tak, że te sprawy trafiają ponownie do dalszego prowadzenia i weryfikowania. My też jesteśmy w kontakcie z jednym z departamentów Prokuratury Krajowej i pozostajemy w takiej życzliwej współpracy, że jeżeli widzimy, że sprawa idzie w złym kierunku albo zostanie właściwie umorzona, możemy też wносить już bezpośrednio do Prokuratury Krajowej o zbadanie tych spraw i nawet takie postulacie z ich strony w naszym kierunku były, żeby po prostu też mieli jednolitą ścieżkę postępowania i żeby widzieli wszystkie... Ale to są takie rozmowy na razie jeszcze życzliwe, nazwę.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Tyle było z tych pytań.

Tylko chciałem dopytać o dwie rzeczy, bo mówiła pani przewodnicząca odnośnie do tego monitorowania akt i stąd moje takie szersze pytanie, czy są problemy jakieś z pozyskiwaniem tych akt? Czy dostajecie państwo te akta, czy są jakieś utrudnienia w tym zakresie? I także odnośnie do tych odmów przystąpienia przez pokrzywdzonych, czy państwo monitorujecie, jakie są powody tego? Mówicie, że to jest kopalnia wiedzy, którą wy macie. Czy wy macie też to zmapowane, jakie są powody odmów?

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Panie przewodniczący, zmapowane to jest może za duże słowo, jeżeli chodzi o to, natomiast mamy takie doświadczenie, że tam, gdzie brakuje zgody, to albo pełnomocnik nam nie odpowiada w czasie, albo mamy problem ze skontaktowaniem się z osobą pokrzywdzoną. Też dopóki nie przystąpimy na prawach oskarżyciela, bywa też tak, że w tym postępowaniu sądowym nie mamy dostępu do akt, do tego załącznika adresowego i nie możemy się wówczas skontaktować z pokrzywdzonym. Ale bywały też takie przypadki, że rodzic nie chciał. Te osoby często wtedy nie uczestniczą w ogóle w postępowaniu sądowym, chcą jak najszybciej ten rozdział zamknąć i wówczas nie są reprezentowane jako strona, tylko prokurator występuje w sprawie jako oskarżyciel.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dostęp do tych akt czy jest jakiś?

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Dostęp – bywa z tym różnie.

Są sprawy, w których prokuratorzy nam na bieżąco przesyłają akta sprawy. Po jakichś większych czynnościach, jak pozyskanie opinii biegłego, rzeczywiście je uzyskujemy, ale są sprawy

głównie medialne, w których prokuratura odmawia nam na etapie postępowania przygotowawczego udostępnienia tych akt z uwagi na dobro śledztwa. Mają taką możliwość, mają takie uprawnienie. Wówczas zależy to od tego, jak się kończy postępowanie przygotowawcze – albo otrzymamy akta, jeżeli przystąpimy na prawach oskarżyciela posiłkowego, albo sąd nam udostępni te akta. Z tym też bywa różnie, jeżeli jest wyłączona jawność postępowania, a jeżeli jest umorzone, to zazwyczaj już nam przesyłają te akta.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Pani poseł Sylwia Bielawska.

Przewodnicząca PKDP Joanna Napierała:

Jeszcze mamy...

Wiceprzewodniczący PKDP Konrad Ciesiołkiewicz:

Mogę później, jak najbardziej.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Jak już pani poseł zada pytania, to wtedy.

Poseł Sylwia Bielawska (KO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Szanowni państwo, myślę, że to nawet dobrze, że ja teraz zabieram głos, bo w zasadzie to będzie w uzupełnieniu do głosu moich kolegów, którzy wypowiadali się wcześniej.

Po pierwsze, rzeczywiście bardzo się cieszę, że komisja sprawniej działa – użyję takiego określenia – niż dotychczas, ale chciałabym wrócić do tego wątku, który państwu tutaj dwukrotnie bardzo mocno wybrzmiał, bo mnie szczególnie interesuje wątek wzmocnienia ochrony dzieci i młodzieży przed tymi zagrożeniami o charakterze cyfrowym. Tak jak pani przewodnicząca tutaj powiedziała, spotykacie się państwo albo obserwujecie państwo takie dość nonszalanckie podejście sędziów w zakresie przestępstw popełnianych właśnie w sieci, a mapa, którą przed chwilą przedstawiliście, naprawdę robi kolosalne wrażenie, bo doskonale wiemy, zwłaszcza na przykład w kontekście ostatniej diagnozy młodzieży, która od tygodnia jest bardzo mocno komentowana również. Jeżeli przeczytamy dane dotyczące tego, ile procentowo osób – dzieci i młodzieży – doświadcza tego typu przestępstw, to należy się w zasadzie chyba zastanowić nad tym, co możemy jeszcze zrobić, żeby wzmocnić państwa w tego typu działaniach. Zatem tutaj pytanie trochę do pana przewodniczącego, ponieważ pan odpowiada za ten zakres dotyczący edukacji i informacji, czy uważacie państwo, że powinniśmy wspólnie razem zastanowić się jeszcze nad jakimiś działaniami o charakterze edukacyjnym, właśnie chociażby dla pracowników wymiaru sprawiedliwości? Bo być może im również brakuje tego typu świadomości albo w ogóle wiedzy o zakresie i wszystkich niebezpieczeństwach związanych z tego typu przestępstwami.

Drugie pytanie, czy państwo w ramach tych szkoleń, które macie zaplanowane, o których mówiliście, które są każdego roku planowane i przeprowadzane, czy to jest tak, że to państwo według klucza jakiegoś wybieracie te miejsca, w których te szkolenia są prowadzone, czy też można się do państwa zgłosić? Czyli zainteresowany, powiedzmy, samorząd albo zainteresowane jakieś środowisko, które chciałoby, aby wyposażyć ich w odpowiednie narzędzia, może się do państwa zwrócić? Jeżeli tak, to do kogo możemy ich odsyłać?

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Pani poseł.

Poseł Katarzyna Królak (KO):

W uzupełnieniu do pani poseł Bielawskiej chciałabym się dowiedzieć, dlaczego wybrano województwa Polski Wschodniej: lubelskie, warmińsko-mazurskie i podkarpackie jako pierwsze? Bo jestem z Warmii i Mazur.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Bardzo proszę o odpowiedź na te wszystkie pytania.

Wiceprzewodniczący PKDP Konrad Ciesiołkiewicz:

Już odpowiadam. Bardzo dziękuję za te pytania przede wszystkim.

Ja bym chciał jeszcze uzupełniając do wypowiedzi pani przewodniczącej, szukając tych przyczyn. To się wiąże też ze sprawami cyfrowymi i wzmacnianej czy doskonalonej, że tak powiem, świadomości społecznej. Myślę, że nie przekroczę granicy, jak powiem, że na podstawie naszych doświadczeń z postępowań wyjaśniających, tych przedawnionych, bardzo wyraźnie rysuje się bardzo pozytywny wpływ i rola służb społecznych, w szczególności psychologów, psychoterapeutów, a czasami psychiatrów. To jest ewidentny rys, który pokazuje, pod jakim wpływem i pod wpływem jakich doświadczeń świeżych, najnowszych, czyli właśnie na przykład procesu psychoterapeutycznego albo konsultacji z psychologiem, albo właśnie konsultacji psychiatrycznej osoba też decyduje się po latach na zgłoszenia, bo ta osoba też w pierwszej kolejności bardzo często trafia do nas, pomimo tego, że sprawa jest przedawniona. Trafia do nas i zgłasza coś, co się wydarzyło 20 czy 30 lat temu i my dopiero przekazujemy to także prokuraturze, więc generalnie to jest jedno ze źródeł. Wydaje mi się, że to też jest bardzo ważne i to się oczywiście wiąże z taką świadomością społeczną i dostępem do informacji, które mamy także w środowisku cyfrowym.

Odpowiadając krótko na pytanie dotyczące mapy, oczywiście ta mapa jest na stałe u nas, na stronach, po to, żeby właśnie każdy mógł korzystać. Zdajemy sobie sprawę, że strona internetowa urzędu może nie jest stroną masowego użytku, niemniej oczywiście w każdym działaniu naszym edukacyjnym, prewencyjnym ona będzie miała miejsce. Państwo słyszycie tego rodzaju apele, prośby i płacze po stronie wszystkich instytucji, zakładam. Natomiast prawda też jest taka, że nasz budżet jest naprawdę bardzo skromny. W związku z tym, z punktu widzenia realizacji dużych kampanii informacyjno-edukacyjnych, nie mamy takich możliwości. To, do czego możemy się zobowiązać, i zresztą ta mapa właśnie temu też ma służyć, to we wszystkich działaniach edukacyjnych podejmowanych przez nas ona po prostu będzie obecna. Będziemy koncentrować się na niej, pokazywać po to, żeby właśnie w taki wizualny sposób uświadamiać, że skala i problem jest tu i teraz i że się dzieje cały czas. W zasadzie, jak siedzimy teraz, to też ktoś próbuje pobrać takie materiały. Natomiast jeżeli będziemy mogli liczyć na bycie naszymi ambasadorami, ambasadorami przy planach budżetu, a państwo, jako Komisja, macie duży wpływ na to, to będziemy bardzo wdzięczni. Wiem, że każda instytucja mówi to samo prawdopodobnie tutaj, ale ja też pozwolę sobie.

Natomiast udzielając odpowiedzi w sprawie szkoleń, na dzisiaj nasz model w skrócie wyglądał tak – i on wciąż tak wygląda – że jesteśmy bardzo reaktywni, responsywni, na tyle, na ile możemy oczywiście, czyli w zasadzie czekamy na zgłoszenie na zapotrzebowanie. To jest z jednej strony dobre, bo naszym zadaniem jest służebność. To jest pierwsza i najważniejsza kwestia, natomiast my chcemy to zmienić trochę w kierunku modelu, o którym mówiłem, czyli bardziej celowanego działania, ukierunkowanego przez nas, certyfikowanych także szkoleń. Chodzi o to, że chcemy faktycznie działać poprzez województwa, samorządy wojewódzkie, także lokalny sektor społeczny. To znaczy, że wciąż oczywiście można się do nas zgłaszać, jak najbardziej, do komisji państwowej po prostu, do kogoś z nas – członków, członkiń, do pracowników urzędu, zapraszamy. My wtedy bardzo chętnie organizujemy tzw. konferencje szkoleniowe. To jest w ogóle taka praktyka, o której mówię, bo ona ma miejsce. Niedługo będzie w Ciechanowie na przykład taka konferencja szkoleniowa, gdzie po prostu zgłasza się do nas samorząd albo jakaś jednostka, jakiś podmiot i prosi o to, czy nie moglibyśmy zagospodarować dnia albo dwóch dni w danym mieście, miasteczku dla przeszkolenia kadr w takim właśnie trybie elementarnym, przynajmniej konferencji szkoleniowej. Jak najbardziej jesteśmy do dyspozycji i organizujemy to, więc cały czas to będzie oczywiście możliwe. Natomiast chcemy koncentrować się na tych terenach, tutaj odpowiedź także dla pani posłanki, dlatego że z naszych raportów dotychczasowych wynika, że dostęp do edukacji, prewencji w tym zakresie na tych terenach jest najbardziej ograniczony statystycznie. Tak wynika ze wcześniejszych raportów, a także z takich, powiedziałbym, analiz obecnych, że dostęp do wiedzy tego rodzaju jest po prostu w tych miejscach najbardziej ograniczony. Nie oznacza to, że my chcemy wyłącznie zamknąć to w obrębie trzech województw, które wskazałem. Kolejny będzie Śląsk. Zasadniczo chcemy objąć wszystkie. Nie jesteśmy w stanie objąć wszystkich od razu, w związku z tym w tym samym czasie musimy realizować to sukcesywnie. Stąd wybór: Podlasie, Podkarpackie, Warmińsko-Mazurskie, gdzie też właśnie dostęp jest rozproszone po prostu; małe miejscowości, wsie, gdzie ta infrastruktura placówek jest po prostu relatywnie słabsza. To dotyczy szeroko pojętej edukacji, ale także prewencji w zakresie przeciwdziałania krzywdzeniu seksualnemu i stąd taki wybór. Czwarty jest Śląsk i później będziemy decydować.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Wiceprzewodniczący PKDP Konrad Ciesiołkiewicz:

Przepraszam, bo pani posłanka pytała jeszcze o cyber.

Chcę powiedzieć tylko, przepraszam, bo nie odpowiedziałem na pytanie w zakresie, co możemy jeszcze zrobić w zakresie tego cyber i budowy zmiany świadomości. Po pierwsze, bardzo liczymy – to jest przed nami – ale współpraca z Ministerstwem Sprawiedliwości stwarza też duże nadzieje. Muszę powiedzieć, że powstał tam też zespół dotyczący przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu z użyciem nowych technologii. Powołał go minister Żurek, ale jest tam też obecny pan minister Pałka. My współpracujemy tutaj z obszarem pana ministra Pałki i ta współpraca jest na dzisiaj, muszę powiedzieć, bardzo dobra. Więc po pierwsze, chcielibyśmy tę współpracę doskonalić, jeżeli mogę użyć tego sformułowania, natomiast także Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury – bardzo chcielibyśmy i myślimy o tym, żeby zaproponować być może część naszego nowego modelu właśnie KSSiP, bowiem też zdobywanie punktów przez te samorządy zawodowe mogłoby być możliwe w ramach być może też naszej oferty, którą będziemy w stanie przedstawić i ją certyfikować.

Bardzo ważnym obszarem, o którym powinienem powiedzieć i on dotyczy zarówno offline, jak i online, jest sport. To jest trochę biała plama. Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę przygotowała raport dotyczący przemocy i skali przemocy w sporcie i to jest jedyny raport, jaki znam w tym zakresie. Współpracujemy także z Ministerstwem Sportu i Turystyki. Pani posłanka pytała o wymiar sprawiedliwości, natomiast chcę powiedzieć, że równie ważny jest sport. Wiemy, że też ustawa wprowadzająca pewne mechanizmy systemowe przeciwdziałania krzywdzeniu seksualnemu i w ogóle wykorzystaniu i przemocy w sporcie została zawetowana jakiś czas temu. W związku z tym szykowana jest też strategia rozwoju sportu. My też uczestniczymy w pracach przy tej strategii. Zgłosiliśmy szereg uwag... Bardziej propozycji niż uwag, chcę powiedzieć, natomiast jesteśmy też częścią zespołów roboczych, do których zostaliśmy zaproszeni. To jest właśnie też pewien model pracy, który chcemy praktykować, tak samo właśnie z MS, czyli w momencie, kiedy tworzone są strategie, chcemy przy nich być od samego początku tworzenia, a później do dyspozycji w ramach i zakresie naszych skromnych możliwości. KSSiP to jest nasze wyzwanie i w jakimś sensie marzenie, ale jeszcze go aktywnie tak bardzo nie podjęliśmy, bo nie mamy tej gotowości. Jak będziemy mieli ten model, o którym będziemy w stanie mówić w ciągu najbliższych dwóch miesięcy, będziemy ogłaszali właśnie pierwszą współpracę z pierwszym samorządem. Wtedy chcielibyśmy skierować także nasze kroki do KSSiP. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Paweł Śliz (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Czy jakieś jeszcze pytania od pań i panów posłów? Nie widzę.

Zamykam w takim razie dyskusję. Dziękuję państwu za udział w posiedzeniu. Zamykam posiedzenie Komisji. Bardzo dziękuję za dzisiejsze przybycie.